

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 36024

гр. София, 03.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
закрито заседание на 03.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

като разглежда дело номер **8930** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на Завеждащ „Консулска служба“ (ЗКС), при Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т., чрез процесуален представител И. А., с която се иска изменение на решение № 33217 от 10.10.2025 г. по адм. д. № 8930/2025 г. на АССГ в частта за разноските. Моли размерът им да бъде намален поради прекомерност и поради липса на голяма фактическа и правна сложност на делото и на основание чл. 78, ал. 5 ГПК.

В писмен отговор ответната страна възразява срещу направеното искане и излага подробни доводи за неговата неоснователност.

Административен съд София- град, в настоящия състав, като съобрази изложеното в молбата, намери за установено следното:

Съгласно чл.176а, ал.1 от АПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо – в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Претенцията за изменение на решението в частта за разноските е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 176 а, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение № 33217 от 10.10.2025 г. по адм. д. № 8930/2025 г. на АССГ по жалба на Х. М. Т., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданка на С., е отменен отказ за издаване на виза “D” постановен от Завеждащ „Консулска служба“ (ЗКС), при Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т. по заявление за издаване на виза № I. подадено на 09.05.2025г. и преписката е изпратена на административния орган за ново произнасяне по искането за издаване на виза № I. подадено на 09.05.2025г. от Х. М. Т. (На лат. Н. М. Т.).

Министерство на външните работи е осъдено да заплати на Х. М. Т., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданка на С., разноски в настоящото производство в общ размер на 1010 лв., представляващи - 10лв. държавна такса за образуване на делото и 1000лв. адвокатски

хonorар.

Правото на разноси зависи от изхода на правния спор и възниква за страната, в чиято полза е постановен съдебният акт, след съответно искане и представяне на доказателства за извършените разходи. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК Когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, или установи незаконосъобразност по чл. 193, ал. 2, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Изводимо от горното на страната се дължат разноси за адвокат.

Съдът счита, че не са налице основания за изменение на решението в частта за разноските. От страна на ответника не е направено своевременно възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Размерът му е на минималния размер определен, в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

По изложените съображения и на основание чл. 176а, ал. 3 АПК, съдът **ОПРЕДЕЛИ:**
ОТХВЪРЛЯ искането на Завеждащ „Консулска служба“ (ЗКС), при Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т., чрез процесуален представител И. А. за изменение на решение № 33217 от 10.10.2025 г. по адм. д. № 8930/2025 г. на АССГ в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: